

**கந்தர் சஷ்டிக் கவச
வரலாறும் அதன் பயன்பாடுகளும்**

வெளியீடு

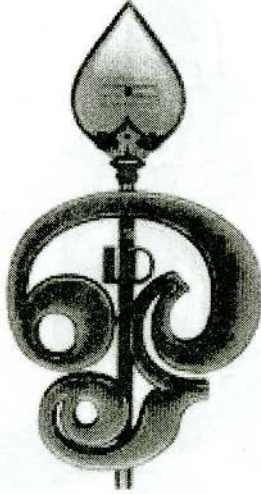
சிவ.சச்சிதானந்த ஐயர்

திருமுநையகி திருமுலேஸ்வரர் தேவஸ்தான அறம் காவலர்

கோவிலாக்கண்டி மத்தி, கைதடி.

தொலைபேசி : 0777110005

**கந்தர் சஷ்டிக் கவச
வரலாறும் அதன் பயன்பாடுகளும்**

வெளியீடு

சிவ.சச்சிதானந்த ஜயர்

திருமுலநாயகி திருமுலேஸ்வரர் தேவஸ்தான அறம் காவலர்

கோவிலாக்கண்டி மத்தி, கைதடி.

தொலைபேசி : 0777110005

முகவுரை

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு முன்தோன்றி மூத்த குடியினராகிய பழந்தமிழர் வழி பட்ட பரம் பொருள் குறிஞ்சிக் கிழவனாகிய குமரவேள். இப் பெருமானை முருகன் என்றும், செவ்வேள் என்றும் ஆறுமுகன் என்றும் பழந்தமிழ் நூல்கள் பாராட்டும் பிற்காலத்தில் குமரன் என்றும், கந்தன் என்றும், சண்முகன் என்றும் பற்பல திருப்பெயர்களால் பாராட்டலாயினர். தமிழகத்தே இன்று கண்கண்ட தெய்வமாய்க் கலியுக வரதனாய்க் காட்சியளிப்பவன் கந்தப்பெருமானே.

தமிழர் கண்ட தண்ணருள் ஈசனாகிய கந்தனே இன்று தமிழ் மக்களின் சிந்தை குடிக்கொண்ட தேவனாய்த் திகழ்கின்றான். அமரர்க்கு இடர் விளைந்த சூரன் முதலாய் அரக்கர் குலத்தை வேரோடு அறுக்கவே வேலேந்திய முருகன் ஞாலத்தில் வீரனாய்த் தோன்றினான். வீரக் கோலம் புனைந்த அவ்வேலன். அரக்கரை அழித்து அமரரைக் காந்தருளினான்.

அமரர், தம் தூயர் தணிக்கத் தன்னிகரில்லாப் பெரு வீரன் ஒருவனைத் தருதல் வேண்டுமெனச் சிவனை நோக்கி ஆறுநாள் தவங்கிடந்து வரம் வேண்டினர்.

அந்நாட்களே சஷ்டி விழா நாட்களாகும். கந்தன் அவ தரிக்கத் தேவர்கள் மேற்கொண்ட விரதமே கந்த சஷ்டி விரதமாகும். அவ்விரதத்தின் அரும்பயனாகத் தோன்றி யருளிய பெருமானே முருகன். ஆதலில் முருகனைப் போன்ற குமரனைப் பெற விரும்புவோர் இக்கந்தசஷ்டி விரதத்தை மேற்கொள்வர். 'சட்டியில் இருந்தால் அகப் பையில் வரும்' என்பது நம் நாட்டுப் பழமொழி. இதன் கருத்து கந்தவேளைச் சிந்தையில் கொண்டு சஷ்டி விரத மிருந்தால் கருப்பையில் குழந்தை உருவாகும் என்பதாகும். இதனை உணராதவர் வேறு பொருள் கூறுவர்.

கந்த சஷ்டி விரதத்தை மேற்கொள்ளும் மக்கள் அக்கந்தவேளைச் சிந்தையில் கொண்டு தியானிப்பதுடன், அவனது புகழ் நாமத்தை வாயார ஒதி மகிழ்வதற்கு உறு துணையாகவும் உயிருக்கு அவனருளாகிய கவனத்தைப் பெற உதவுவதாகும். கந்தசஷ்டிக் கவசம் என்னும் நூல் தோன்றி உள்ளது. இந்நூல் தேவராயர் என்னும் தீந்தமிழ்ப் புலவர் ஒருவரால் பாடப்பெற்றதென இரண்டாவது கவச நூலின் கண் காணலாம்.

தேவராய சுவாமிகள் வரலாறு

“தொண்டை தன்னாடு சான்றோர் உடைத்து” என்பது தண்டமிழ் ஒளவையாரின் கண்டினும் இனிய மொழி. தமிழ் வல்ல சான்றோர் பலர்தோன்றற்கு இடமான அத்தொண்டை நாட்டில் வல்லூர் என்பதொரு நல்லூர் உண்டு. அவ்வூரில் வழிவழியாகக் கணக்கர் பணி புரிந்து வந்த கருணீக வேளாள மரபினராகிய வீரசாமிப்பிள்ளை என்பார் அவ்வூரின் கணக்கராக விளங்கி வந்தார். அவர் மிக்க செல்வமும் தக்க புகழும் படைத்த சான்றாராவார்.

இத்தகைய வீரசாமிப் பிள்ளைக்கு நீண்ட நாள் மகப்பேறு இல்லாமல் பல்லாண்டுக்குப் பின்னர் அழகிய தோர் ஆண் மகவு பிறந்தது. அக்குழந்தை இந்திரனைப் போன்ற எழிலுடையதாக இருந்ததைக் கண்ட தந்தையார் அதற்குத் தேவராசன் என்று திருப்பெயர் சூட்டினார். தேவராசன் வளர்ந்து கலைபயின்று தம் இருபதாம் ஆண்டில் பங்களுநர் சென்று அங்கு வாணிகம் நடத்தி வந்தார். அவர் வாணிகத்தை வளம்பெற நடத்திப் பெரும் பொருள் சட்டி வந்தார்.

வல்லூர்த் தேவராசன் பங்களுநரில் வணிகச் செல்வராக அணிபெற்று விளங்கும் நாளில் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்

பாங்களுருக்கு வந்தார். பிள்ளையவர்களின் பெருந் தமிழ்ப் புலமையினை அறிந்த தேவராசன் அவரைத் தம் இல்லத்திலேயே வரவேற்றுத் தங்குமாறு உபசரித்தார். அந்நாளில் பாங்களுரில் இருந்த தமிழன்பர் பலர் பிள்ளையவர்களை அணுகித் தமிழ் நூல்களைப் பயின்றனர். அங்கிருந்த தமிழ்ப் புலவர் பலரும் தமக்கிருந்த ஐயங்களைப் பிள்ளையவர்கள்பால் சொல்லித் தெளிவுற்றனர்.

இச்சமயத்தில் மகாவித்துவான், பிள்ளையவர்களுடன் தமிழ்ப் புலமைபெற வேண்டும் என்ற பேரார்வம் கொண்டார் வல்லூர் தேவராசன். கைம்மாறு கருதாது கன்னித் தமிழ்ச்செல்வத்தை வந்தவர்க்கெல்லாம் வாரியிறைத் தருளிய பேரருளாளராகிய பிள்ளையவர்கள் தேவராசனுக்குத் தமிழறிவூட்டுவதில் தயங்குவரோ! அவர் கருத்தைத் தெரிவித்த நாள் முதல் அவருக்குப் பிள்ளையவர்கள் தெள்ளிய தமிழ் நூல்கள் பலவற்றைப் பாடஞ் சொல்லினர். மாணவர்க்கு பாடம் சொல்லும் நேரம் தவிரப் பிற நேரமெல்லாம் கவிதைகளை இயற்றிக் கொண்டிருக்கும் கவிஞர் பெருமானது அரிய செயலைக் கண்டு வியந்த தேவராசன் தாமும் கவிதை புனைய வேண்டுமென விரும்பினார். அக்கருத்தைப் பிள்ளையவர்கள் பால் தெரிவிக்கவே செய்யுள் இலக்கணமாகிய யாப்பருங்கலக் காரிகையினை அவருக்குப் பாடம் சொல்லினர்.

**‘காரிகை கற்றுக் கவிபாடுவதிலும்
பேரிகை கொட்டிப் பிழைப்பது நன்றே’**

என்பது பழமொழி ஆயினும் காரிகையைக் கற்றுக் கொண்டே கவிதைகளைப் பாடத் தொடங்கினார் தேவராசன். நாள்தோறும் பல பாடல்களை இயற்றித் தம் ஆசிரியர்பால் காட்டிப் பிழைகளைத் திருத்திக் கொள்வார் இங்ஙனமே கவிபாடப் பயின்று பிள்ளையவர்கள் பாங்குளரில் தங்கியிருந்த சில தினங்களுள் குசேலோ பாக்கியானம் சூதசங்கிதை என்னும் இரு நூல்களை இயற்றத் தொடங்கிப் பிள்ளையவர்களின் பெருந்துணையுடன் அந்நூல்களை ஆக்கி முடித்தார். அவற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்த பிள்ளையவர்கள் தாமே அந்நூலுக்குச் சாற்றுக் கவிகள் வழங்கிப் பாராட்டினார்.

மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்கள் தமக்கு ஊட்டிய தமிழ்ப் புலமைக்குக் கைம்மாறாக அவர்கள் திரிசிரபுரம் புறப்பட்ட நாளில் ஐயாயிரம் வெண்பொற் காசுகளும் அழகிய பட்டாடைகளும் அவருக்கு வழங்கித் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார். பிள்ளையவர்கள் அவ்வளவு பெரும் பொருளை ஒரு நாளும் கண்டவரல்லராதலின் களிபேருவகை கொண்டு தேவராசனை உளமார வாழ்த்தி விடை பெற்றார். இங்ஙனம் பிள்ளையவர்களின் பேரன்புக்குப் பாத்திரமாக விளங்கிய வல்லூர்த் தேவராசபிள்ளைக்கு ஒருகால் கொடிய வயிற்றுநோய் ஏற்பட்டது. அதனைப்

போக்கிக் கொள்ளப் பல மருத்துவ முறைகளைக் கையாண்டார் தேவராசான். சைவசமயாசாரியராகிய திருநாவுக்கரசர் பெருமானுக்கும் பைந்தமிழ்ப் புலவராகிய பகழிக் கூத்தருக்கும் ஏற்பட்ட வயிற்று நோயைப்போல. இறையருளாலன்றி மக்களால் போக்க முடியாத கொடிய நோயாக இருந்தது.

இங்ஙனம் வயிற்று நோயால் வாடிய வல்லூர்த் தேவராசான் 'செந்தில் முருகனைத் தரிசித்து அவனருளாலேனும் நோயை அகற்றுவோம்' என்று செந்திலை வந்தடைந்தார். அவர் வந்த சமயம் கந்த சஷ்டியின் முதல் நாளாகும். முருகன் திருமுன்பை அடைந்தவுடனேயே அந்நோய் சிறிது சிறிதாகக் குறையத் தொடங்கியது. அதைக் கண்ட தேவராசன் பெருமான் திருவருளை நினைந்து கனிந்து உருகியுருகி ஆனந்தக் கண்ணீர் ஆறாகப் பெருகக் கவசத்தைப் பாடத் தொடங்கினார் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு படைவீட்டுக் கவசமாகச் சஷ்டி விழாவின் ஆறு நாட்களிலும் ஆறு கவசங்களைப் பாடி திருவருள் பெற்றனர். முருகன் திருவருள் பெருந்துணையால் பல்லாண்டுகளாக அல்லல்படுத்திய வயிற்று நோய் அகன்று பின்னர் வல்லூர்த் தேவராசன் அத்தலத்திலேயே துறவு புண்டு கல்லாடைபுனைந்து தேவராய சுவாமிகள் என்ற திருப்பெயருடன் விளங்கி வந்தார்.

